

намира въ положението на една мравка, която е попаднала въ конуса на мравоядеца. Той я хваща постепенно ту за едното, ту за другото краче, докато свърши съ нея.

И тъй: „Който наруши една отъ най-малкитѣ заповѣди и научи така хората. най-малъкъ ще се нарече въ Царството Божие; а който стори и научи, най-великъ ще се нарече въ Царството Божие“.

Азъ ви говоря върху този стихъ, защото всѣка душа има свои стремежи. Не казвамъ за всички, че нито сте добри, нито сте лоши, защото хиляди пѣти прѣзъ деня постѣпвате и добръ и злѣ; хиляди пѣти прѣзъ деня се смѣняватъ вашитѣ желанія. Ставате сутринъ и си казвате: „Днесъ вече ще живѣя добръ“. Но като се върнете вечеръта дома и си дадете смѣтка за всичко, казвате си: „Не стана така, както мислѣхъ, защото при днешния животъ, при хората, които ме обикалятъ, не може да се живѣе честно. Търговецътъ казва че днесъ не може да се живѣе безъ лъжа. Земледѣлецътъ казва, че не е възможно при орането и разработването на земята да не унищожимъ живота на много червеи. Политикътъ казва, че при днешнитѣ условия на живота не може да се води честно политиката. Сжщо така говори и духовникътъ. Всички говорятъ че не е врѣме за добръ и чистъ животъ. А кога ще дойде това врѣме? Когато дойде новата култура тогава щѣлъ да се подобри животътъ. Живѣешъ ли въ своитѣ мисли, ти си въ своето минало. Слѣдователно, живѣемъ ли съ своя миналъ животъ и искаме това — онова да стане, ние живѣемъ въ първия конусъ, а въ него е лошиятъ животъ. Добриятъ животъ е въ втория конусъ. Азъ ще уподобя първия конусъ на малкото дѣте, което по-рано е било стариятъ човѣкъ, но се е смалилъ. Едно врѣме това дѣте е било нѣкой философъ, нѣкой браминъ, жрецъ, патриархъ, ученъ, който днесъ се нуждае отъ вашата помощъ. Сега то крѣщи, иска да го прѣкарате прѣзъ тѣсното отвѣрстие на конуса. Питате: „Защо това дѣте се е явило въ този домъ“? — Господъ го е пратилъ да му покажете вратата. Майката е вратата. Тя го взема и казва: „Много интелигентно е моето дѣте“ Знаете ли, въ какво положение се намиратъ съврѣменнитѣ майки? Като пораснатъ дѣцата имъ, тогава едва разбиратъ какви сж,